

PASTIERSKY LIST
bratislavského arcibiskupa metropolitu
MONS. STANISLAVA ZVOLENSKÉHO

Z PRÍLEŽITOSTI 12. VÝROČIA ZRIADENIA BRATISLAVSKEJ ARCIDIECÉZY

Milí bratia a sestry,

dňa 14. februára 2008 bola Svätým Otcom Benediktom XVI. zriadená Bratislavská arcidiecéza. Dvanásťte výročie začiatku jestvovania nášho duchovného spoločenstva bratov a sestier zo všetkých farností Bratislavskej arcidiecézy je dobrou príležitosťou, aby som Vás ako Váš diecézny biskup oslovil. Chcem Vás pozvať k duchovnej oslave tým spôsobom, že budeme spoločne uvažovať nad slovami Svätého písma, aby vo svedomí každého z nás mohlo zaznieť Božie slovo.

V dnešnom evanjeliu sme počuli, ako Pán Ježiš použil niekoľko obrazných vyjadrení, aby charakterizoval svojich učeníkov a ich poslanie. Všimnime si spoločne to prvé: „*Vy ste soľ zeme.*“ (Mt 5, 13) V časoch Pána Ježiša bolo obvyklé prirovnanie Svätého písma k soli. Izraelskí rabíni zvykli opakovať: „*Tóra, čiže posvätné náboženské zákony, ktoré dal Boh svojmu ľudu, sú ako soľ a svet nemôže bez soli jestvovať.*“ Pán Ježiš prevzal obraz soli a použil ho vo vzťahu k svojim učeníkom. Neodmietal pritom presvedčenie svojho ľudu, ktorý pokladal Sväté písmo za „soľ zeme“, ale rozšíril použitie obrazu soli a povedal, že soľou zeme sú aj jeho učeníci, keď prijmú jeho slová a budú podľa nich vo svojom každodennom živote konať. Sami vieme, že soľ môže byť použitá rozličným spôsobom a je možné, že aj Pán Ježiš vo vzťahu k svojim učeníkom myslí na viaceré oblasti využitia soli.

Prvým a najbezprostrednejším použitím soli je, že dodáva chuť jedlám. Preto od najstarších čias bola soľ aj symbolom „múdrosti“. Aj v našej ľudovej tradícii jestvuje vyjadrenie o bezobsažnom a nudnom vyjadrení, že bolo „neslané – nemastné“. Svätý apoštol Pavol tiež používal obraz soli a v Liste Kolosanom odporúčal: „*Vaša reč nech je vždy milá, soľou korenená, aby ste vedeli, ako máte každému odpovedať.*“ (Kol 4, 6). Keď má byť nasledovník Pána Ježiša „soľou zeme“, znamená to, že musí vo svete šíriť múdrosť, ktorá dáva životu zmysel, robí ho „chutným“ a dáva chuť žiť. Preto sa odôvodnene pýtame: Aký zmysel by mal samotný život, radosti a bolesti, smiech a slzy, slávnosti a žiale bez múdrosti evanjelia? Po čom by mohol človek tu na zemi túžiť a v čo by mohol dúfať? Ťažko by mohol ísť ďalej ako len za pozemskú nádej, o ktorej takto hovorí starozákonná kniha Kazateľ: „*Ale hľa, čo som uznal za dobré a čo je (v živote ozaj) pekné: Ak si môže človek zajedať a popíjať a dopriať si blaženosti za všetku svoju námahu, ktorou sa trápil pod slnkom podľa počtu dní svojho života, ktorý mu udelil Boh lebo je to jeho podiel.*“ (Kaz 5, 17). Avšak ten, kto je priťahovaný posolstvom Pána Ježiša, si

vedomuje, že sú aj iné radosti. Takýto človek je totiž otvorený pre nádej na blaženosť v Božom domove. Takýto človek vstúpil do duchovného priestoru, v ktorom zakusuje už teraz povznášajúce skúsenosti šťastia a rád chce o tom svedčiť ostatným bratom a sestrám.

Sol' však neslúži iba na ochutenia jedla. Používa sa aj na konzervovanie potravín, aby zabránila tomu, že by sa pokazili. A tu sa pre každého z nás, keď máme byť „sol'ou zeme“, otvára pohľad na prítomnosť mravného zla v našich životoch a v spoločnosti. Kresťan je „sol'ou zeme“. Svojou prítomnosťou má zabraňovať mravnej skaze a má chrániť spoločnosť, aby sa nenarušila a nerozvrátila zlými podnetmi. Nie je ťažké si predstaviť, že tam, kde niet toho, kto by upozorňoval na evanjeliové hodnoty, sa skôr rozšíri nemiernosť, nenávisť, násilie a zneužívanie moci. Vo svete, v ktorom je spochybňovaná nedotknuteľnosť ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, je kresťan „sol'ou“, ktorá poukazuje na posvätnosť ľudského života. V spoločnosti, v ktorej sa banalizuje sexualita a v ktorej sa spolužitia bez manželstva a manželská nevera už neoznačujú pravým menom, je kresťan povolaný, aby poukázal na posvätnosť vzťahu medzi mužom a ženou, a aby svedčil o Božom pláne ohľadom ľudskej lásky. Tam, kde ľudia hľadajú iba vlastný zisk, Ježišov učeník je „sol'ou“, ktorá, pripomína všetkým zmysel daru seba samého a chráni ho.

Kresťania sú „sol'ou zeme“ aj vtedy, keď svedčia o dokonalosti Božej lásky, ktorá je spravodlivá a zároveň nevysloviteľne milosrdná. Sú „sol'ou zeme“, keď ukazujú, že nejestvuje taký hriech, ktorý by viedol Boha k tomu, aby zanechal vernosť svojej lásky voči ľudskému pokoleniu. Kresťania sú „sol'ou zeme“, keď svojím životom potvrdzujú, že pre človeka je možné odpovedať na Božiu lásku a nechať sa viesť Božím Duchom.

Obraz „soli“ uzatvára Pán Ježiš poukazom na to, aby sa učenici neskazili. *„Ak sol' stratí chuť, čím ju osolia?“* (Mt 5, 13) Tu sa obraz „soli“ dostáva do prekvapujúcej polohy. Odborníci na chémiu tvrdia, že sol' sa nikdy nepokazí. Pán Ježiš však vystríha svojich učeníkov pred nebezpečenstvom, že môžu stratiť „chuť“. Aj keď sa to môže zdať neobvyklé, Pán Ježiš akoby počítal s tým, že je možné urobiť niečo tak nezmyselné, ako je zničenie soli. Stalo by sa to vtedy, keď by Ježišovi učenici svojím životom kazili svedectvo o kráse evanjelia. Toto nešťastie sa dá spôsobiť len jedným spôsobom – pomiešaním soli s niečím, čo naruší jej čistotu a nefalšovanosť. Evanjelium má svoju „chuť“ a treba, aby tá „chuť“ zostala zachovaná. Ak by sa narušila, potom by to už nebolo pravé evanjelium. Aj kresťan má poslanie, aby zo strachu pre výsmechom alebo odmietnutím nezmiešal pravé a čisté posolstvo evanjelia s niečím, čo je síce v spoločnosti príjemné a žiadúce, ale čo v skutočnosti narušuje čistotu a nefalšovanosť svedectva o Ježišovom posolstve.

Milí bratia a sestry, uvedomujeme si, že tichý Boží hlas hovorí aj každému z nás vo svedomí: Bud' soľou zeme. Keď v pokore srdca prijímame tieto Božie slová a uvažujeme nad nimi, istotne si spomenieme aj na tých, ktorí nám pomáhajú duchovne sa živiť Božím slovom. Týmto chcem obrátiť Vašu pozornosť na službu kňazov.

Ďakujem Vám, že ste sa v uplynulých dvanástich mesiacoch zapojili do modlitieb a obiet za nové kňazské povolania pre Bratislavskú arcidiecézu. Zároveň Vás pozývam a prosím, aby sme sa spoločne v nasledujúcom období od 14. februára 2020 do 14. februára 2021 osobitne modlili za našich bratov, ktorí pre nás konajú kňazskú službu.

Mať medzi sebou kňaza, ktorý pokojne a s radosťou sprítomňuje posolstvo Pána Ježiša, je veľmi veľká hodnota pre farské spoločenstvo. Zároveň aj Vy viete, že len pokojný a radostný kňaz môže nadchnúť mladých, aby žili ako „soľ zeme“ v manželstve. A tiež len radostný a nesebecký kňaz môže nadchnúť mladých ľudí, aby si zvolili duchovné povolanie, a teda aby si niekto zamiloval kňazskú službu.

Ďakujem Vám všetkým, ktorí svojich kňazov podporujete Vašimi modlitbami, priateľstvom a konkrétnou službou, a ktorí nám aj pravdivo a milosrdne pomáhate prekonávať naše ľudské slabosti.

V nasledujúcich dvanástich mesiacoch sa chceme každý deň pri svätej omši osobitnou prosbou v spoločných modlitbách veriacich obrátiť k Pánovi o duchovnú silu pre kňazov, ktorí žijú na území Bratislavskej arcidiecézy. Aj my kňazi sa chceme v nasledujúcom období vzájomne viac modliť jeden za druhého. Každý deň v nasledujúcom období sa budeme všetci kňazi modliť za jedného z nás. Pritom si však znovu pripomíname starobylú duchovnú múdrosť, ktorú naformuloval svätý Augustín a ktorá hovorí, že našimi modlitbami neoznamujeme Bohu niečo, o čom by nevedel, ale že naše modlitby nám slúžia k tomu, aby sme si hlbšie uvedomili, čo potrebujeme a viac sa tak otvorili Božiemu pôsobeniu.

Milí bratia a sestry, ďakujem Pánovi za tieto chvíle, ktoré sme strávili v spoločnom uvažovaní nad slovami Svätého písma. Nech v našich srdciach zostane opravdivá ochota a túžba: Chcem byť soľou zeme podľa Pána Ježiša. Nech každého z Vás v tomto dobrom rozhodnutí žehná všemohúci Boh Otec i Syn i Duch Svätý.

✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
bratislavský arcibiskup metropolita